

NOTY O AUTORACH

Krystian B r o d a c k i, magister inżynier, dziennikarz, publicysta. Urodzony w 1937 r. w Warszawie. Studia z zakresu mechaniki na Politechnice Krakowskiej, dziennikarskie w Studium Dziennikarskim Uniwersytetu Warszawskiego.

Pracownik „Jazz Forum” (były zastępca red. naczelnego), „Expressu Wieczornego” i „Tygodnika Solidarność”. Współpracownik m.in. „Niedzieli”. Obecnie na emeryturze.

Członek Polskiego Stowarzyszenia Jazzowego oraz Towarzystwa im. J. Piłsudskiego.

Wyróżniony Medalem im. Krzysztofa Komedy, Medalem Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa, Medalem „Mater Verbi” Tygodnika „Niedziela”.

Główne dziedziny działalności zawodowej: publicystyka muzyczna związana z jazzem, publicystyka kulturalna, publicystyka społeczno-polityczna, fotografia.

Autor licznych artykułów i wywiadów (m.in. z największymi gwiazdami jazzu światowego).

Publikacje książkowe: *Polskie ścieżki do jazzu* (1980); *Follow Namysłowski* (1984); album fotograficzny *Święte znaki* (2004).

Stanisław D ą b e k, profesor, muzykolog. Urodzony w 1946 r. w Ostrowcu Świętokrzyskim. Studia z zakresu muzykologii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim; prywatne studia kompozytorskie pod kierunkiem Bogusława Schaeffera.

Od 1975 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Instytutu Muzykologii KUL, od 1998 r. kierownik Katedry Polifonii Religijnej. Wykładowca na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego (od 2000 r.) i na Wydziale Pierwszym Kompozycji, Dyrygentury i Teorii Muzyki Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie (od 2002).

Kierownik działu „Muzyka religijna” *Encyklopedii katolickiej*, redaktor naczelny rocznika Instytutu Muzykologii KUL „Additamenta Musicologica Lublinensia”.

Członek zwyczajny Związku Kompozytorów Polskich (Seksja Muzykologów), członek Towarzystwa Naukowego KUL, Stowarzyszenia Polskich Muzyków Kościelnych, Lubelskiego Towarzystwa Naukowego oraz Internationale Arbeitsgemeinschaft für Hymnologie.

Wyróżniony m.in. III nagrodą (I nie przyznano) na Ogólnopolskim Konkursie Kompozytorskim im. S. Wiechowicza.

Główne obszary badań: muzyka religijna – dawna i współczesna z liturgią jako centrum odniesienia dzieła muzycznego, aspekt duchowy muzyki, metoda analizy dzieła muzycznego (zwłaszcza muzyki religijnej), problematyka stylu w dziejach muzyki.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Twórczość mszalna kompozytorów polskich XX wieku (1900-1995)* (1996); *Wielogłosowy repertuar kancjonałów staniąteckich (XVI-XVIII w.)* (1997).

Józef F e r t, profesor, historyk literatury, poeta, krytyk literacki. Urodzony w 1945 r. w Korytnicy (woj. kieleckie). Studia z zakresu filologii polskiej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim i na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie.

W latach 1968-1969 pracownik Wydawnictwa Towarzystwa Naukowego KUL. Od 1970 do 1990 r. nauczyciel w liceum ogólnokształcącym we Włodawie. Od 1983 do 2004 r. sekretarz redakcji czasopisma „Studia Norwidiana”, a od 1985 r. również pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, obecnie kierownik Katedry Tekstologii i Edytorstwa oraz Międzywydziałowego Zakładu Badań nad Twórczością Cypriana Norwida; od 2004 r. prorektor KUL.

Członek redakcji *Dzieł wszystkich Norwida* oraz redakcji *Pism zebranych Józefa Czechowicza*. Członek Towarzystwa Naukowego KUL, Lubelskiego Towarzystwa Naukowego, Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza, Stowarzyszenia Pisarzy Polskich.

Wyróżniony nagrodami recytatorskimi; laureat Konkursu im. Józefa Czechowicza. Zasłużony Działacz Kultury, Honorowy Obywatel Miasta Włodawy.

Główne obszary badań: historia polskiej literatury romantycznej, Cyprian Norwid, współczesna poezja polska, tekstologia i edytorstwo.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Norwid, poeta dialogu* (1982); C. Norwid, *Vademecum* (oprac., 1990); C. Norwid, *Kolebka pieśni* (oprac., 1990); *Poeta sumienia. Rzecz o twórczości Norwida* (1993); *Korespondencja T. Lenartowicza i H. Mickiewiczówny* (oprac., 1997); C. Norwid, *Błogosławione pieśni... Wybór poezji* (wybór i oprac., 2000); C. Norwid, *Vademecum* (oprac., 2004); tomiki poetyckie: *Rytmy* (1987); *Zapach macierzanki* (1992); *Dominika* (1994).

Glenn G o u l d, pianista, kompozytor. Urodzony w 1932 r., zmarły w 1982 w Toronto (Ontario, Canada). Nauka gry na fortepianie pod kierunkiem Alberto Guerrery, studia w Toronto Conservatory of Music (nauka gry na organach pod kierunkiem Fredericka C. Silvestera).

Pierwszy występ publiczny w 1938 r. w Uxbridge (Ontario). Debiut w 1946 r. w Toronto Conservatory Symphony Orchestra. W 1950 r. – pierwszy występ radiowy dla CBC. Dyrektor muzyczny Stratford Music Festival. Koncerty w Stanach Zjednoczonych (w 1955 r. debiut w USA w Phillips Gallery w Waszyngtonie i słynny recital w Town Hall w Nowym Jorku – po recitalu kontrakt z Columbia Masterwork na nagranie *Wariacji Goldbergowskich* (przełom w interpretacji Bacha), a także w Moskwie (1957), Leningradzie, Berlinie, Wiedniu i Salzburgu. Ostatni występ – w Wilshire Ebell Theatre w Los Angeles w 1964 r.

Współpraca z takimi dyrygentami, jak: H. von Karajan, sir E. Macmillan, K. Anserl, L. Bernstein, L. Stokowski, V. Golschman; z orkiestrami: CBC Symphony Orchestra, Toronto Symphony Orchestra, New York Philharmonic Orchestra, London Symphony Orchestra.

Wykładowca na uniwersytetach w USA i w Kanadzie.

Jako dziecko wyróżniony Toronto Conservatory Silver Medal (za najlepszy wynik egzaminu) i pierwszym miejscem na Kiwanis Music Festival, jako dorosły – Medalem Bachowskim przyznawanym przez Fundację Harriet Cohen w Londynie, Nagrodą Grammy (dwukrotnie), Nagrodą Juno oraz Złotą Płytą przyznaną przez Canadian Recording Industry Association.

Doktor honoris causa uniwersytetu w Toronto.

Repertuar: muzyka barokowa (szczególnie Bach) i klasycystyczna, klasycy wiedeńscy, dodekafoniści.

Autor artykułów i esejów z zakresu twórczości, wykonawstwa, estetyki i socjologii muzyki dwudziestego wieku, opublikowanych m.in. w książce *The Glenn Gould Reader* (1984). Współtwórca filmów muzycznych i słuchowisk radiowych z jego udziałem oraz licznych nagrań płytowych, głównie dla wytwórni Columbia Records i CBC International Service.

Kompozycje: *Kwartet smyczkowy op. 1*, kadencje do *I Koncertu fortepianowego Beethovena*, scenka kontrapunktowa *So You Want to Write a Fuge* i in.

Francesco G r o g g i a, doktor, literaturoznawca. Urodzony w 1972 r. w Rzymie. Studia z zakresu języków i literatur obcych na Uniwersytecie „La Sapienza” w Rzymie.

W latach 1999-2001 wykładowca języka włoskiego na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 2001 do 2005 wykładowca języka włoskiego na Université Populaire i w Instytucie Kultury Włoskiej w Strasburgu, a w latach 2002-2003 literatury włoskiej i historii w Collège International w Strasburgu.

Współpracownik magazynu muzycznego „Indie”.

Główne obszary zainteresowań: muzyka klasyczna i jazz, twórczość Stanisława Lema.

Autor artykułów z powyższych dziedzin.

Ryszard K a s p e r o w i c z, doktor habilitowany, historyk sztuki. Urodzony w 1968 r. w Lublinie, studia z zakresu historii sztuki na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Pracownik naukowo-dydaktyczny KUL.

Członek oddziału lubelskiego Stowarzyszenia Historyków Sztuki.

Laureat Nagrody im. ks. Szczęsnego Detloffa oraz Nagrody im. ks. Janusza Pasierba.

Główne obszary badań: teoria sztuki i estetyki XVIII-XIX w., dzieje metody i metodologii historii sztuki jako dyscypliny humanistycznej, zagadnienie ekfrazy oraz związków pomiędzy sztukami plastycznymi a sztukami słowa.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Berenson i mistrzowie odrodzenia. Przyczynek do powstania estetycznej Bernarda Berensona* (2001); *Zweite, ideale Schöpfung. Sztuka w myśleniu historycznym Jacoba Burckhardta* (2004).

Ks. Krzysztof K a u c h a, doktor, teolog. Urodzony w 1968 r. w Lublinie. Studia z zakresu teologii fundamentalnej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 2000 r. adiunkt w Instytucie Teologii Fundamentalnej KUL.

Sekretarz Stowarzyszenia Teologów Fundamentalnych w Polsce (od powstania stowarzyszenia w 2005 r.).

Główne obszary badań: eklezjologia fundamentalna oraz agapetologia teologiczna w perspektywie aksjologicznego uzasadniania wiarygodności chrześcijaństwa.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Miłość za miłość. Wiarygodność chrześcijaństwa według Battisty Mondina* (2000); *Leksykon teologii fundamentalnej* (współred., 2002).

Gabriela K l a u z a, profesor sztuk muzycznych, organista-wirtuoz, pedagog muzyczny. Urodzona w Lublinie. Studia w Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie z zakresu chóralistyki i instrumentalistyki (w klasie organów prof. F. Rączkowskiego).

Długoletni nauczyciel szkół muzycznych. Od roku 1974 związana z Uniwersytetem Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, w latach 1996-2002 dyrektor Instytutu Muzyki Wydziału Artystycznego UMCS; w latach 1982-1997 pracownik Instytutu Muzykologii KUL (klasa organów – kurs wirtuozowski); od 2000 r. kierownik Zakładu Muzyki Organowej, Sakralnej i Improwizacji. Od 1997 r. wykładowca w Wyższym Seminarium Duchownym Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów. Od 1998 r. kierownik artystyczny i dyrygent chóru Canti Minores. Współpracownik Filharmonii Lubelskiej. Inicjator, organizator i dyrektor artystyczny wielu cykli koncertowych i festiwali.

Koncerty m.in.: w Wielkiej Brytanii, Szwajcarii, Szwecji, Danii, na Ukrainie, w Niemczech, Izraelu, we Włoszech; solowe nagrania dzieł organowych dla: PR i TVP, TV Polsat, Deutsche Rundfunk (Niemcy), RAI UNO (Włochy) i dla innych ośrodków radiowych i telewizyjnych w Polsce, Danii, Niemczech, Szwajcarii i Wielkiej Brytanii. W dorobku naukowo-artystycznym m.in. opracowania i prawykonania 9 dzieł na organy solo oraz 12 dzieł oratoryjnych.

U honorowania m.in. Medalem „Lumen Mundi”.

Repertuar: muzyka na organy solo, muzyka symfoniczna i oratoryjna wszystkich epok wykonywana na zabytkowych i współczesnych instrumentach.

Główne obszary badań: problematyka wykonawstwa instrumentalnego, uwarunkowania historyczne i inspiracje twórcze w muzyce instrumentalnej i wokalnoinstrumentalnej, zagadnienia sonorystyczne w muzyce organowej i oratoryjnej.

Autorka artykułów z powyższych dziedzin publikowanych w wydawnictwach specjalistycznych i tekstów popularyzujących muzykę w czasopiśmie katolickich. Autorka kilkudziesięciu utworów wokalnych (chóralnych i solowych) zawartych m.in. w zbiorach: *Pieśni i piosenki religijne* (z. 1-3, 1980-1984); *Kolędy i pastorałki* (1986); *Exsultate Deo. Śpiewnik mszalny* (2004).

Małgorzata K o w a l e w s k a, doktor, filozof. Urodzona w 1960 r. w Lublinie. Studia filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W latach 1986-1990 pracownik Międzywydziałowego Zakładu Historii Kultury w Średniowieczu KUL. Od 1990 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, w latach 1996-1999 również Akademii Medycznej.

Współpracownik redakcji *Powszechnej Encyklopedii Filozofii*.

Członek Polskiego Towarzystwa Filozoficznego, Société Internationale Pour L'Étude De La Philosophie Médiévale i Internationaler Bund der Heilige Hildegard von Bingen.

Główne obszary badań: historia kultury i filozofii średniowiecznej, filozofia człowieka.

Autorka artykułów z powyższych dziedzin.

Teresa K s i ę s k a - F a l g e r, pianistka, pedagog, organizator życia muzycznego. Urodzona w Żarach. Studia w Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie fortepianu prof. T. Żmudzińskiego, studia podyplomowe pod kierunkiem prof. J. Sulikowskiego.

W latach 1981-1982 dyrektor Instytutu Wychowania Artystycznego Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, obecnie adiunkt tej uczelni. Od 1979 r. nauczyciel fortepianu w Państwowej Szkole Muzycznej im. Karola Lipińskiego w Lublinie. W latach 1982-1991 dyrektor Ogólnokształcącej Szkoły Muzycznej im. Karola Lipińskiego w Lublinie. W latach 1997-2003 dyrektor i dyrektor artystyczny Filharmonii im. Henryka Wieniawskiego w Lublinie. Była członkini Tria Barokowego Filharmonii Lubelskiej.

Koncerty w Szwecji, Niemczech, Grecji, Belgii, Danii, Libanie i Austrii. Nagrania dla Polskiego Radia i Telewizji Polskiej.

Zdobywczyni nagród akompaniatorskich w III, IV i V Międzynarodowym Konkursie Młodych Skrzypków w Lublinie oraz w Ogólnopolskim Konkursie im. Wolfganga Amadeusza Mozarta w Gdańsku.

Repertuar: utwory od Jana Sebastiana Bacha po współczesne.

Autorka tekstów publicystycznych popularyzujących muzykę.

Błażej M a t u s i a k OP, magister, teolog, muzykolog, filolog, publicysta, duszpasterz. Urodzony w 1970 r. w Toruniu.

Studia z zakresu filologii klasycznej na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu, z zakresu teologii na Papieskiej Akademii Teologicznej (Kolegium Filozoficzno-Teologiczne oo. Dominikanów).

Od 1993 r. związany z Kwartalnikiem „Canor”, od 1997 r. redaktor działu muzyki średniowiecznej. Duszpasterz akademicki.

Główne obszary zainteresowań: wykonawstwo muzyki dawnej (zwłaszcza średniowiecznej), muzyka sakralna.

Autor artykułów z powyższych dziedzin, recenzji muzycznych, audycji m.in. w Radiu Maryja, w II programie Polskiego Radia i w Radiu Józef (cykl audycji *Musica in Ecclesia*). Autor książki *Hildegarda z Bingen. Teologia muzyki* (2003).

Małgorzata U. M a z u r c z a k, profesor, historyk sztuki. Urodzona w 1949 r. w Tarnowskich Górach. Studia z zakresu historii sztuki na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Pracownik naukowo-dydaktyczny KUL od 1974 r. Obecnie kierownik Katedry Historii Sztuki Średniowiecznej Powszechnej.

Członek Towarzystwa Naukowego KUL.

Główne obszary badań: teoria sztuki pogranicza średniowiecza i renesansu, ikonografia średniowieczna, powinowactwo idei filozoficznych i sztuki średniowiecznej (w odniesieniu do takich zagadnień, jak np. portret poety-pisarza czy natura w sztuce), powinowactwo filozofii i literatury w sztukach plastycznych.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Zagadnienie czasu przedstawionego w obrazie na przykładzie niderlandzkiego malarstwa tablicowego XV w.* (1984); *Kryzysy w sztuce* (1988); *Motywy inspiracji w średniowiecznych wizerunkach Ewangelistów* (1991); *Obraz i kult* (współred., 2002); *Motyw miasta w krajobrazach malarstwa niderlandzkiego XV w.* (2004); *Obraz i przyroda* (współred., 2005); *Gdy Jezus narodził się w Betlejem. Ewangelia dzieciństwa z komentarzem teologiczno-biblijnym i ikonograficznym* (współautor, 2005).

Jarosław M e r e c k i SDS, doktor, filozof. Urodzony w 1960 r. w Bisztynku (ziemia olsztyńska). Studia z zakresu teologii w Wyższym Seminarium Duchownym Salwatorianów w Bagnie koło Wrocławia, z zakresu filozofii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz w Internationale Akademie für Philosophie (Liechtenstein).

W latach 1991-2001 wykładowca etyki w WSD Salwatorianów w Bagnie. Od 1991 r. współpracownik Istituto Polacco di Cultura Cristiana w Rzymie. Od 1994 r. pracownik KUL, od 2000 r. zastępca redaktora naczelnego kwartalnika „Ethos”. Obecnie wykładowca antropologii filozoficznej i etyki w Instytucie Studiów nad Małżeństwem i Rodziną im. Jana Pawła II na Papieskim Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie. Współpracownik „Jazz Forum” i internetowego serwisu jazzowego Diapazon.pl.

Członek nadzwyczajny Pontificia Accademia di San Tommaso d’Aquino.

Główne obszary badań: etyka, związki etyki z antropologią (zwłaszcza teoria prawa naturalnego), filozofia polityki.

Publikacje książkowe: *Rocco Buttiglione. Doktorat honoris causa KUL* (red., 1994); *Wokół encykliki „Veritatis splendor”* (red., 1994); *Europa jako pojęcie filozoficzne* (współautor, 1996); *ABC etyki* (współautor, 1996); *Spór o prawo naturalne* (2001). Tłumacz literatury filozoficznej i teologicznej, m.in. książek R. Buttiglione, R. Spaemanna, J. Maritaina, V. Possentiego, O. Höffego, J. Ratzingera.

Maciej N o w a k, doktor, polonista. Urodzony w 1970 r. w Wyrzysku (Wielkopolska). Studia z zakresu filologii polskiej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1996 r. pracownik Zakładu Badań nad Literaturą Religijną KUL. Współpracownik internetowego serwisu jazzowego Diapazon.pl i „Jazz Forum”.

Główne obszary badań: sacrum w literaturze, polska powieść historyczna, jazz i jego estetyka. Autor artykułów z powyższych dziedzin oraz współredaktor tomu *Małe prozy biblijne* (2002).

Ks. Ireneusz P a w l a k, profesor, muzykolog, teolog. Urodzony w 1935 r. we Wrześni. Studia z zakresu teologii w Prymasowskim Wyższym Seminarium Duchownym w Gnieźnie, z zakresu muzykologii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W latach 1965-1970 dyrektor Chóru Katedralnego Bazyliki Prymasowskiej w Gnieźnie i wykładowca muzyki w Prymasowskim Wyższym Seminarium Duchownym w Gnieźnie. Od 1970 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, od 1990 r. kierownik Katedry Chorału Gregoriańskiego (od 2003 r. Katedry Monodii Liturgicznej). Od 1974 – założyciel i dyrygent zespołu Schola Gregoriana KUL.

Od 1970 do 1995 r. członek Podkomisji Episkopatu Polski do spraw Muzyki Sakralnej. W latach 1990-2000 przewodniczący Sekcji Muzyków Kościelnych Komisji Nauki Wiary Episkopatu Polski.

Członek Sekcji Muzykologów Związku Kompozytorów Polskich, wiceprezes Oddziału Lubelskiego Związku Kompozytorów Polskich, członek czynny Towarzystwa Naukowego KUL, członek Lubelskiego Towarzystwa Naukowego. Członek-założyciel i pierwszy prezes Stowarzyszenia Polskich Muzyków Kościelnych (2000-2005).

Główne obszary badań: historia chorału gregoriańskiego w Polsce, muzyka liturgiczna po Soborze Watykańskim II.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Musicae sacrae ars et scientia* (współred., 1987); *Graduały piotrkowskie jako przekaz chorału gregoriańskiego w Polsce po Soborze Trydenckim* (1988); *Śpiewnik liturgiczny* (współred., 1991); *Śpiewy uwielbienia* (red., 1993); *Śpiewy liturgiczne* (1996); *Kształcenie głosu* (red., 1996); *Muzyka liturgiczna po Soborze Watykańskim II w świetle dokumentów Kościoła* (2000). Autor ok. 100 pieśni kościelnych.

Maria Piotrowska, profesor, muzykolog, teoretyk muzyki. Urodzona w 1941 r. w Warszawie. Studia z zakresu teorii muzyki w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Warszawie, z zakresu muzykologii na Uniwersytecie Warszawskim.

Od 1972 do 1994 r. starszy asystent, a następnie adiunkt Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie. W latach 1994-1995 wykładowca w Katedrze Kulturoznawstwa Uniwersytetu Wrocławskiego. Następnie, do 2002 r., pracownik naukowo-dydaktyczny Akademii Muzycznej w Warszawie, a od 2001 r. – Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Obecnie kierownik Katedry Hermeneutyki Muzycznej w Instytucie Muzykologii KUL.

Główne obszary badań: hermeneutyka muzyczna w jej aspekcie teoretycznym i praktycznym w odniesieniu do muzyki dziewiętnastego i dwudziestego wieku.

Autorka licznych artykułów z powyższych dziedzin oraz książki *Tezy o możliwości hermeneutyki muzycznej w świetle stu lat jej historii* (1990).

Bohdan Pociąg, muzykolog, krytyk muzyczny. Urodzony w 1933 r. w Warszawie. Studia z zakresu muzykologii na Uniwersytecie Warszawskim.

Od 1959 do 1991 r. współredaktor dwutygodnika „Ruch Muzyczny”.

Członek Związku Kompozytorów Polskich (w latach 1983-1986 przewodniczący sekcji muzykologów), Polskiego Towarzystwa Filozoficznego, Stowarzyszenia Pisarzy Polskich.

Laureat Nagrody Fundacji A. Jurzykowskiego (Nowy Jork) oraz nagrody Ministra Kultury.

Główne obszary zainteresowań: historia i filozofia muzyki, estetyka, muzyka religijna, romantyzm.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Klawesyniści francuscy* (1969); *Bach – muzyka i wielkość* (1972); *Idea – dźwięk – forma* (1972); *Lutosławski a wartość muzyki* (1976); *Szkice z późnego romantyzmu* (1978); *Mahler* (1992); *Bach i jego muzyka* (1996); *Wagner* (2004); *Z perspektywy muzyki* (2006).

Jadwiga Rappé, śpiewaczka (alt), pedagog. Urodzona w 1952 r. w Toruniu. Studia z zakresu filologii słowiańskiej na Uniwersytecie Warszawskim, nauka śpiewu pod kierunkiem Z. Brégy w Średniej Szkole Muzycznej im. Fryderyka Chopina, studia wokalne pod kierunkiem J. Artysza w Akademii Muzycznej we Wrocławiu.

Wykładowca śpiewu solowego w warszawskiej Akademii Muzycznej i w Średniej Szkole Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie, prowadząca kursy mistrzowskie w kraju i zagranicą, juror wielu konkursów wokalnych.

Debiut operowy na scenie im. E. Młynarskiego w warszawskim Teatrze Wielkim-Operze Narodowej tytułową rolą w operze G. F. Haendla *Amadigi di Gaula*.

Występy m.in. w Musikverein i Konzerthaus w Wiedniu, w Salle Pleyel i w Théâtre des Champs-Élysées w Paryżu, w Gewandhaus w Lipsku, Royal Albert Hall w Londynie, Carnegie Hall w Nowym Jorku, Kennedy Center Concert Hall w Waszyngtonie.

Współpraca z takimi dyrygentami, jak: Nikolaus Harnoncourt, Marek Janowski, Bernard Haitink, Sir Colin Davis, Krzysztof Penderecki, Stanisław Skrowaczewski, Jesús López-Cobos, Mściśław Rostropowicz, Leopold Hager, Anton Guadagno, Antoni Wit; z takimi orkiestrami, jak: Wiener Philharmoniker, National Symphony Orchestra z Waszyngtonu, Hallé Orchestra, RIAS-Sinfonieorchester, Concentus Musicus, Nouvel Orchestre Philharmonique de Radio France, ORF-Sinfonieorchester, Narodowa Orkiestra Symfoniczna Polskiego Radia.

Nagrania (ponad 40 płyt) dla takich firm fonograficznych, jak: TELDEC, EMI, ERATO, BMG, ORFEO, DUX, CD-ACCORD, POLSKIE RADIO, nagradzane w kraju i za granicą, m.in. pięć nagród „Fryderyk” i kilka „Diapason d’Or”.

Kard. Joseph Ratzinger, od 19 IV 2005 r. papież Benedykt XVI, profesor, teolog. Urodzony w 1927 r. w Marktl (Bawaria, Niemcy). Studia teologiczne i filozoficzne w Wyższym Instytucie Teologicznym we Freising oraz na uniwersytecie w Monachium.

Wykładowca teologii fundamentalnej i dogmatycznej we Freising, później w Bonn. Od 1963 r. profesor w Münster, od 1966 r. w Tybindze, od 1969 w Regensburgu. W 1977 r. mianowany biskupem, a następnie (w tym samym roku) kardynałem. W latach 1981-2005 prefekt Kongregacji Nauki Wiary, przewodniczący Międzynarodowej Komisji Teologicznej i Papieskiej Komisji Biblijnej.

Ekspert na Soborze Watykańskim II, współzałożyciel czasopisma „Communio”. Główne obszary badań: dogmatyka, teologia fundamentalna.

Ważniejsze publikacje książkowe: *Volk und Haus Gottes in Augustinus Lehre von der Kirche* (1954); *Die Geschichtstheologie des heiligen Bonaventura* (1959); *Die christliche Brüderlichkeit* (1960); *Einführung in das Christentum* (1968; wyd. pol. *Wprowadzenie w chrześcijaństwo*, 1970); *Eschatologie – Tod und ewiges Leben* (1978; wyd. pol. *Eschatologia – śmierć i życie wieczne*, 1984); *Theologische Prinzipienlehre* (1982); *Rapporto sulla fede. Vittorio Messori a colloquio con Joseph Ratzinger* (1985; wyd. pol. *Raport o stanie wiary. Z ks. kardynałem Josephem Ratzingerem rozmawia Vittorio Messori*, 1986); *Kirche, Ökumene und Politik* (1987; wyd. pol. *Kościół, ekumenizm, polityka*, 1990); *Wahrheit, Werte, Macht* (1993; wyd. pol. *Prawda, wartości, władza*, 1999); *Ein neues Lied für den Herrn* (1995; wyd. pol. *Nowa pieśń dla Pana*, 1999); *Salz der Erde* (1996; wyd. pol. *Sól ziemi. Chrześcijaństwo i Kościół katolicki na przełomie tysiącleci*, 1997); *Die Vielfalt der Religionen und der Eine Bund* (1999; wyd. pol. *Granice dialogu*, 1999); *God and the World: Beliving and Living in Our Time* (2000); *Encyklopedia chrześcijaństwa. Historia i współczesność. 2000 lat nadziei* (2000); *Czas przemian w Europie. Miejsce Kościoła i świata* (2001); *Duch liturgii* (2002); *Bóg jest blisko nas. Eucharystia: centrum życia* (2003).

Antoni B. Stępień, profesor, filozof. Urodzony w 1931 r. w Sosnowcu. Studia na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1957 do 2002 r. pracownik Wydziału Filozofii KUL, obecnie emerytowany. Były kierownik Katedry Teorii Poznania. Wieloletni redaktor naczelny „Zeszytów Naukowych KUL”, redaktor „Roczników Filozoficznych”, członek redakcji naczelnej *Encyklopedii katolickiej* (t. V-VII).

Były członek Komitetu Nauk Filozoficznych PAN (przez kilka kadencji) i Centralnej Komisji do spraw Tytułów i Stopni Naukowych (1997-1999). Członek Towarzystwa Naukowego KUL (1981-1985 wiceprezes), Oddziału Lubelskiego Polskiego Towarzystwa Filozoficznego (wiceprezes 1983-1986) i Lubelskiego Towarzystwa Naukowego.

Kawaler Orderu św. Grzegorza Wielkiego.

Główne obszary badań: teoria poznania, metodologia nauk filozoficznych, metafizyka, estetyka, epistemologiczne podstawy wiedzy o człowieku.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Wprowadzenie do metafizyki* (1964); *O metodzie teorii poznania* (1966); *Propedeutyka estetyki* (1971); *Wstęp do filozofii* (1976); *Elementy filozofii* (1980); *Wobec filozofii marksistowskiej. Polskie doświadczenia* (red., 1987); *Studia i szkice filozoficzne* (t. 1-2, 1999-2001); *Punkt wyjścia w filozofii. Teorie relacji: filozoficzne i logiczna* (2005).

Mieczysław Tomaszewski, profesor, muzykolog i edytor. Urodzony w 1921 r. w Poznaniu. Studia muzykologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie (pod kierunkiem S. Łobaczewskiej), doktorat i habilitacja na Uniwersytecie A. Mickiewicza w Poznaniu.

W latach 1946-1949 współredaktor miesięcznika literacko-artystycznego „Arkona”, w latach 1949-1952 dyrektor artystyczny Pomorskiej Orkiestry Symfonicznej w Bydgoszczy. Od 1952 do 1988 r. redaktor, redaktor naczelny i dyrektor Polskiego Wydawnictwa Muzycznego. W latach 1960-1966 wykładowca teorii muzyki i estetyki muzycznej na Uniwersytecie Jagiellońskim. Od 1959 związany z Akademią Muzyczną (wcześniej: Państwową Wyższą Szkołą Muzyczną) w Krakowie, m.in. od 1986 r. kierownik Katedry Teorii i Interpretacji Dzieła Muzycznego.

Członek Polskiej Akademii Chopinowskiej i Rady Naukowej Narodowego Instytutu Fryderyka Chopina oraz współredaktor periodyków „Rocznik Chopinowski” i „Chopin Studies”. Od 1999 członek Komitetu Nauk o Sztuce PAN, od 2005 członek czynny PAU.

Uhonorowany m.in. nagrodą im. A. Jurzykowskiego (Nowy Jork) i nagrodą Solidarności „Za kulturę niezależną”.

Główne obszary badań: muzykologia humanistyczna, chopinologia, muzyka czasów romantyzmu i romantyzujący nurt polskiej muzyki współczesnej, ontologia dzieła muzycznego, jego analiza i interpretacja, teoria i historia pieśni oraz pokrewieństwo sztuk.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Krzysztof Penderecki i jego muzyka* (1994); *Muzyka Chopina na nowo odczytana* (1996); *Studia nad pieśnią romantyczną* (1997); *Chopin. Człowiek, dzieło, rezonans* (1998, nagroda Fundacji na rzecz Rozwoju Nauki Polskiej); *Chopin und seine Zeit* (1999); *Interpretacja integralna dzieła muzycznego* (2000); *Muzyka w dialogu ze słowem* (2003); *O muzyce polskiej w perspektywie intertekstualnej* (2005). Autor leksykonu multimedialnego *Fryderyk Chopin. Życie twórcy* (1995). Redaktor licznych serii edytorskich, m.in. „Documenta Chopiniana”, „Biblioteka Chopinowska” i „Musica Viva”. Autor cykli audycji radiowych *Fryderyk Chopina dzieła wszystkie* oraz *Godzina pieśni*.

Akiko Torii, magister, filolog, lingwista. Urodzona w 1979 r. w Tokio (Japonia). Studia w Department of Russian and East European Studies, Tokyo University of Foreign Studies, polonistyczne na Uniwersytecie Wrocławskim, lingwistyczne na Australian National University. Obecnie: studia doktoranckie w Graduate School of Area and Culture Studies, Tokyo University of Foreign Studies.

Członkini Japan Association of Occidental-Slavic Studies.

Główne obszary badań: dwujęzyczność literacka, semantyka.

Autorka artykułów z powyższych dziedzin.

Ks. Joachim Waloszek, doktor, teolog, muzykolog. Urodzony w 1953 r. w Zakrzowie Turowskim na Opolszczyźnie. Studia z zakresu teologii w Wyższym Seminarium Duchownym Śląska Opolskiego w Nysie, z zakresu muzykologii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz w Papieskim Instytucie Muzyki Kościelnej w Rzymie.

W latach 1984-1989 wykładowca i prefekt, 1991-1994 wykładowca i wicerektor, a od 1994 r. rektor WSD Śląska Opolskiego w Nysie (następnie w Opolu), pełniący obowiązki rektora również w Wyższym Seminarium Duchownym Diecezji Gliwickiej w Opolu. Od 1994 r. adiunkt Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Opolskiego.

Członek Międzydiecezjalnej Komisji do spraw Liturgii, Duszpasterstwa Liturgicznego i Muzyki Kościelnej; członek Diakonii Narodowej Ruchu *Communione e Liberazione*.

Główne obszary badań: teologia muzyki, problematyka muzyki sakralnej.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Chorał opolski* (red., t. 2-4, 1987-1993); *Teologia muzyki. Współczesna myśl teologiczna o muzyce* (1994); *Droga do Nieba – Weg zum Himmel* (red., 1997); *Wyższe Seminarium Duchowne w Nysie-Opolu. 1949-1999. Księga jubileuszowa* (red., 2000); *Droga do nieba. Katolicki modlitewnik i śpiewnik* (red., 2001); *Psallite Domino sapienter. Typiczne melodie do Liturgii Godzin i Mszy świętej* (red., 2004); *Psallite Domino sapienter. Typiczne melodie do Liturgii Mszy świętej. Akompaniament organowy* (red., 2005).

Ks. Alfred M. Wierzbicki, doktor, filozof, poeta. Urodzony w 1957 r. w Maryninie na Lubelszczyźnie. Studia teologiczne i filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz w Internationale Akademie für Philosophie w Liechtensteinie.

W latach 1982-1983 wikariusz w Nałęczowie, od roku 1983 do 1986 duszpasterz akademicki w Lublinie. W 1991 r. duszpasterz przy parafii Najświętszego Serca Jezusa w Lublinie. W latach 1992-1997 redaktor programów katolickich w Telewizji Lublin. Od 1992 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL. Od 2002 r. prorektor Wyższego Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Lublinie. Wikariusz archidiecezjalny do spraw kultury.

Zastępca dyrektora Instytutu Jana Pawła II KUL. Członek Stowarzyszenia Pisarzy Polskich. Laureat Literackiej Nagrody im. J. Czechowicza.

Główne obszary badań: etyka, filozofia polityki.

Autor książek: *The Ethics of the Struggle for Liberation. Towards a Personalistic Interpretation of the Principle of Non-Violence* (1991); *Spotkania na placu* (2001); *Wokół „Tryptyku rzymskiego” Jana Pawła II* (red., 2003); *Świadkowie świadka* (współred., 2003); *Filozofia a totalitaryzm. Augusta Del Nocego interpretacja kryzysu moderny* (2005) oraz tomików poetyckich: *Jak ciemność w ciemności* (1991); *Inaczej każdej wiosny* (1993); *Kogut z Akwilei* (1999); *Znaki szczególne* (2000); *Miejsca i twarze* (2003). Tłumacz A. Rosminiego *Zasad etyki* (1999). Redaktor serii „Świadkowie Duchowego Piękną”.